

תלמוד בבלי מסכת חגיגה דף כו/ב

ותינוק ליל כל עץ העשו לנחת הוא וכל כל עץ העשו לנחת לא מטמא Mai טעמא דומיא דשך בעין מה שקיי מיטלטל מלא וריקם אף כל מיטלטל מלא וריקם הא נמי מיטלטל מלא וריקם הוא כדריש לקיש דאמר ריש לקיים Mai דכתיב על השלחן הטהור מכלל שהוא טמא ואמאי כל עץ העשו לנחת הוא ואינו מקבל טומאה אלא מלמד ש מגביהון אותו ומראיו בו לעולי רגלים לחם הפנים ואומרם להם ראו חיבתכם לפניהם המקום סילוקו כסידורו אמר רב כי יהושע בן לוי נס גדול נעשה במהלך הפנים כסידורו כך סילוקו שנאמר לשום לחם חמ ביום הלקחו

תוספות על חגיגה דף כו/ב

סילוקו כסידורו - לעניין שהיה לך ומה שאמר הפסוק חמ ביום הלקחו לא דוקא אלא דחם לא היה דאיכא מ"ד במנוחות (דף צה:) שהיא נאפת מערב שבת ואי אפשר שישמור החום עד השבת אם לא שנאמר לדבריו נשאר בתנו רשות חומו עד השבת בברך:

חzon איש

משנה למלך על הלכות מטמא משכוב ומושב פרק יא הלכה יא

משום דס"ל שלא היו מוציאין את השולחן לחוץ אלא מגביהין אותו והוא רואין אותו מרוחק וא"כ לא היו צריכים לאזהרה שלא יגעו בו שהמציאות הוא נמנע ומ"ה הוצרכו לומר דברכניים עמי הארץ איירוי ורבינו נראה דס"ל שהוא מוציאין אותו לחוץ. ויש ראייה לזה מההיא דאמר בפ"ק דיזמא (דף כ"א) נסי דבראי לא קא חשיב ופרק אי הци לחם הפנים נסי דגояי הוא ומושני לחם הפנים נסי דבראי הוא דאמר ר"ל וכוכ' ש מגביהין אותו לעולי רגלים ע"ב. ואם איתא שלא היו מוציאין אותו לחוץ הicy הוי נסי דבראי בשבייל ההגבחה וכ"כ רשי ז"ל ש מגביהין אותו ומוציאין אותו לחוץ ע"ב. הנה אמת שגירסה זו ראייתי בדף קושטאANTI אך בדף קראקה ראייתי שהגירסה הוא ש מגביהין אותו רשות קא חשיב לאפוקי נס דכוורות שלא היה ידוע אלא לאוותם העומדים בפנים וכמבואר ונראה של זה לעומדים בחוץ קא חשיב לאפוקי נס דכוורות שעורה נסים הידועים לכל ע"ב. ונראה שנתקו למש. ונראה דאנימא דרש"י ז"ל כיון רשי שכתב דבראי מבחוץ בעזירה נסים הידועים לכל ע"ב. להללו שכונתו הוא לחת טעם למה שחלקו בוגרא דנסי ס"ל שהוא מוציאין השולחן לחוץ אפשר לישב דבראי רשי הילו שכך הוא לחת טעם למה שחלקו בוגרא דנסי דבראי קא חשיב נסי דגояי לא קא חשיב דמאתר דכלום הם נסים הנעשים במקdash מה נשתנו אלו מלאו ליה כתוב דנסים הידועים לכל קא חשיב לאפוקי נסי דגояי נסי דאיינט ידועים לכל ומיהו דעת רבינו נראה דס"ל שהוא מוציאין השולחן לחוץ וכפשתא דשמעתא ולסבירת התוספות דס"ל שלא היו מוציאין אלא מגביהין ומראיו קשה לי דמןא הו יודיע הנס מרוחק.

חzon איש

מורה נבוכים

תיקוני שבת

ספר שפט אמרת - ויקרא - פרשת אמרת - שנת [תרמ"ג]

בפ' נרות וללחם הפנים אחר המועדות כמ"ש בזוהר"ק שע"י המועדות אדליקו בוציני ע"ש וממשיכין אוור לעולם ע"י ראיית פנים ברגלים. וכן המשכת פרנסה ושפע שזה עניין לחם הפנים. ואמרו חכמים שהגביה השלחן ברגלים ואמר להם ראו חיבתכם לפניהם המקום סילוקו כסידורו חמ ביום הלקחוכו. ויש להבין מה חיבה יש בנס זה. גם התנוס' עמדו על לשון חמ כי הי' נאה בע"ש וכשהכניסו בשבת לא הי' חמ כלל. אבל הרמז הי' להודיע שעבודת בני". במקdash המשיכו חיים וברכה לעולם. שכן המצווה י"ב חולות. שככל השפעות הצריכים בעולם הם י"ב מיניהם. שע"ז סיידרו י"ב בקשנות בתפילה נגד י"ב שבטים כמ"ש במ"א שהם שערים הנפתחים בשם המשכת השפע. ולהודיע

שמהה"מ יוצאה כל השפע. ומטעם זה המצוה בשבת שמיini מתברכן שתא יומין. וכפי הכהנה וסידור שישדרו בנו"י וכי רוב התלהבות שלהם כך בא אח"כ השפע בסדר זה. וזה ביום השבת יערכנו כי. היא ערכיה וסידור שבני"י ואתערותא דلتתא שליהם כך בא אח"כ השפע בסדר זה. וזה ביום השבת יערכנו כי. היא ערכיה וסידור שבני"י מסדרין ובאופן זה מנהיג הש"י את העולם:

ספר שפת אמת - ויקרא - פרשת אמור - שנת [תרמ"ח]

בפרשת לחם הפנים ביום השבת יערכנו כי. דכתיב לנו לחמו בלחמי להיות קבלת השפע מן השמים דבוקה בשורש העליון והוא פנימיות השפע. וכדייאתא באופן ובסדר הזה השפע מן השמים. וזה החיבה שהראו להם שכפי הסידור תלין ע"ש. וזה נק' לחם הפנים פנימיות הלחם כדכתבי לא על הלחם לבודו יחי כי מוצא פיה היא התורה. ורמז לדבר דכתבי התם פנים בנימין דבר ה'. והכא כ' לחם פנים. ושורש הלחם מן השמים שנשפע בש"ק על כל ימי המעשה בכך התורה הוא כפי הכתנת בני"י שניתן להם התורה. וכך שיש ג"ז סדרים דאוריתא ובכל שבת סדר פרשה אחרת בקריאת התורה וכמו כן בשמים כדיאתא בזו"ק וijkhl. והינו שה תורה יכולה שמותיו של הקב"ה אבל הסדר משתנה בכל פרשה וכל שבת בצירופים שונים. כמו כן הרמז בלחם הפנים ביום השבת יערכנו. וכפי סידור הי"ב חלות שישדרו בני"י ביום השבת כך נמשך השפע מן השמים. וכדכתבי כמהים הפנים לפנים כו' והוא בח"י תורה שבע"פ ושבכتاب. וכ' ב"פ ביום השבת. דיש שבת מלעילה לתטא ויש מתתאי לעילאי כדיאתא בזו"ק. ולכן אמר ה' כי ערכית בני"י הלחם ביום השבת באתערותא דلتתא כמו כן ביום השבת מלעילה לתטא יהי' בסדר הזה וכמו"ש במ"א הרמז כסידורו כך סילוקו. והتورה מתנה לבני"י וכי מדרגתם כך מתגלה להם התורה. דיש שבעים פנים לتورה ופנים לפנים. ובכל שבת מתחדש השפע בבח התורה. [מחדר בטובו מ"ב הוא בתורה שנק' טוב ושבשת ש' ב' טוב להודות זה הרמז נזון לה השتا בפטורה חדתא] כמו שבשבעות שניתנה בו תורה יש שתי הלחם. ובכל שבת היא מדרגה שלמטה י"ב חלות שכן התורה מתפרשת ונונתת חיים ומצוון ממדרגה למדרגה עד עזה' ז. ויב' גבולים ויב' בקשות שבתפלה הם עמודים התוחתונים שבשולש העליון כמו"ש במ"א:

ספר שפת אמת - ויקרא - פרשת אמור - שנת [תרנ"ב]

בפ' לחם הפנים ביום השבת יערכנו. והוא עדות כי השפע יורד בשבת על כל ימי המעשה וכי השפע יורד מבהמ"ק לכל המקומות וכי בני"י שנבחרו נמושותם ממשיכים השפע לכל הבראים. لكن צוה הקב"ה שבני"י יערכו י"ב לחם בשלוחן הקודש. והענין הוא דכתבי לחם פנים לפני. דbamata הקב"ה זו ומרנס לכל הבראים. אבל יש כמה דברים וסיבות קרובות ורחוקות ויש מקבלין את פרנסותיהם בה' אחר כל אחר י' ז. ובנ' רצה הקב"ה שיקבלו השפע פנים בפנים. דיאתא מאן דאכיל דלאו דילוי בהית לאסתוקולי ב'. והקב"ה נתן לבני"י תורה ומצות שיזכו במעשיהם לקבל הצריך להם כמ"ש במ"א בשם מו"ז ז"ל בפי הפסוק לחמי לאשי ריח ניחוח תשרמו. שבני"י יראו שהשפע פרנסת ירד מלמעלה בדרך ריח ניחוח כו'. لكن המזווה לסדר הלחם. וכפי הסדר שבני"י מערכין כך הוא בא מלמעלה. ובנ' זכו לה בבח התורה דכתבי פנים בפנים דבר ה' עמכם. פי' ההנאה לבני"י היא בבח' פנים בפנים. ויב' לחם הם נגד י"ב שבטים. כי יש לכל שבת סדר ודרך מיוחד בתורה. כי התורה יש לה כמה צירופים וכמ"ש שיש י"ב צירופי הוי' וכל התורה כמו כן שמותיו של הקב"ה. וכתי' אה' ד אלה דבר ה' אל כל קהלכם. רמז ליב' שבטים. דכל שבט נקרא קהל כדיאתא בgem'. וכ' מורה קהלה יעקב לשון ריבים. [ואפשר לבונה זכה רמז לשבת לו שנק' קהל חסידים וועלה כלו לגובה כדי מנוחת כהן ובגמ' איכה פלוגתא אי שבט לו נק' קהלה ע"ש בהוריות] וסידור ה' כל הפנים ומונורה אחר הרגלים. דכמו דיש בשנה מועדות. כמו כן בדרך א' הוא עולם שנה נש ווהכל בדרך כ"ב אותיות התורה כדיאתא בס' יצירה. ויש בשנה ג' رجالים ז' ימי שבתא ויב' ר'ת. ובנפשות ג' אבות ז' רועים י"ב שבטים. ובעולם ה' בבהמ"ק בהיכל מזבח שלוחן מנורה. ז' נרות. ויב' לחם. והקב"ה בתורה מסר לבני"י כל ההנאה. ואפי' עתה שררב בהמ"ק מ"מ ע"י התורה יכולוי למשוך השפע בקדושה. ואיתא במשנה ג' שאכלו על שלוחן א' ואמרו עליו ד'ת כאלו אכלו משלהנו של מקום דכתבי זה השלחן אשר לפני ה'. א' ע"י התורה זוכין לבח' לחם הפנים. שהוא פנימיות השפע. להיפוך מזבחיהם בימי מקום שאין בו חיויות פנימיות. ע"י שאמרו עליו ד'ת מקבלין שפע פנימיות. ופי' אמרו עליו הוא להיות התורה עיקר וועלה על השלחן כענין שאמרו תורה קבע ומלאתון עראי ז' וזה נתקינהה בידן. שע"י שהטוראה עיקר ממשיכו פנימיות גם בשפע הפרנסה כנ"ל:

פירוש הגר"א ז"ל על ספר יצירה - פרק א משנה א

בשנה עשר מועדים שבתורה (שבת ור'ח) כו' וחומ כו' (ג') ושבוע (ז') וחדשים (י"ב). בנפש ראש כו' (ג') הכלליין הכל והן כלים לאיברים ראשים מלך' והנקבים (ז') והמנהיגים (י"ב). ועוד ג' יסודות שבו אש כו' ז' חכמה כו' ויז' ב' חושים וע' ס דרכ פנימי. ובזרות ג' אד'ם (ר'ת אדם דוד משיח) ז' רועים ויז' שבטים וע' ס עשרה שליטים.

תלמוד בבלי מסכת סוכה זט נב/ב

כי יבא בארץנו וכי ידרוך בארמנוטינו והקמו עליו שבעה רועים ושמנה נסיכי אדם מאן נינחו שבעה רועים דוד באמצע אדם שת וממושך מימיינו אברהם יעקב ומשה בשמאלו

ספר שפת אמרת - ויקרא - פרשת אמרת - שנת [תרמ"א]

בעניין הקדמת השבת למועדים. כמ"ש תחלה למקראי קודש. כי בכח השבת זכו בני אח"כ להמועדות כי השבת ניתן מוקודם לבני' והשבת הוא עדות שבני' מעידין על הקב"ה. ועי' שקיבלו כראוי ניתן להם המועדות. שהם עדות שהקב"ה מעיד על בני'. لكن מקרים האומות לבני' מה יפו פעריך כו'. וכתי' שםulo שבטים כו' עדות לישראל. וזש'ה יסתפק לומר ה' כדאיתא במדרש פנחס עלייך להוסיף לו מועדות כי כפי מה שנטקרו בני' אילו ית' הווסף להם מועדות. ושבת הוא הקדמות השער לכל אלה המדרגות וכמ"ש במדרש בפ' שור או כשב צדקתן כהררי אל כו' אדם ובמה דין או"ב שווין ז' מימים תחת אמו שיקבל פni מטרוניתא תחלה בש"ק ע"ש. והענין כנ"ל כמו שהוא בפרט כן בכלל התקרובות בני' הוצרכו לקבל מוקדם השבת ואח"כ קיבלו המועדות שזה נהוג בכל דבר. ווז' שצדקה כהררי אל שקבלת מלכותו ית' הוא השער והקדמה לכל מקטן ועד גדול. כי הראי ברגל היא כמו הקרבה שנתקרבו בני' אילו ית' מעין העמידה דכ' העלהו לא אמרתני לך שחתחו כו'. ויל' דכתבי שם יראה כו' יראה כו'. והוא שזכה על ידה בני' למצות ראי' דדרשו ג' כ' חכמים יראה יראה ע"ש:
יראה ע"ש:

הכל בדילוק רוחני ותובע נושא ייחודי כמו לפירך יומם שם מוכחת
הו, ונגלהו כקבב וככה ולמר בדילוק לנו עבוזה כויה לחין,
כמעט בדילוק לנו זב ממות ודוחיינו עבוזה חסודוכ בוייה מהן כלום
ונאנ בדילוקה נוות, ומולו פירך מכמתה מליתה ודקוריו לא כויה מהן
קוריו לא, הכל חי כמעט כויה מטוס לעניך בדילוק כויה נר חמץ
צפוי כויה ס"ד לפיטח כן צמונרכ ל'קלגון' חס חמץ מהן זמחה-
כל ווס וממ' צעינן בכוכב ולומינס לפ' י' מס' בדילוק זר פיטר ר'תמיינ
חויא מעכ וויל הצעיג לי זר' נזירות מסות טמינה להוות וכוכב
ל'זר' קוזט ו'ג'ן.

והא דמנג'ויכין כבשלאן ומילחן טעולי רגليس ניכלה וטלון מולחין מהו
לMahon דליך מכנעלין קמיהד הילג מגהון להוון כננד כפמא וכמ
ודקרי לנו יומחה כה' מה' ייסוי דבלוי כיינו מפמי ברולין צחון וכימ
צפנטשי צס.

נראה ליPhi נמי"ר מנווכת וטהנת מעכזין זיהי מ"מ ה'ס נמכר כטלהן
ל' מפסלה מגווכת ולי כוחזר כטלהן לון כמנוכת ניליכ
חניין חותם ודקותה קלה ובה לטולס לון מהנכין חותם ציה ולוין
לחמת מעכזית חרטה, ורך געוזות פניות מעכזיות זיהי', וכן ה'ס
גנומליה כמנוכת וכטנוילך חיניכ ניליכ חניין חותם וכן כ"ס שנטמל
וכטנוילך חין זייר חינוך, וכו"מ דמקוזט טלה לדעתה וכטמ"ב נעליג

סימן לא

ה) ר"מ פ"ג מה' פס"מ כ"ך ולוין מקדשין הילג מלפני הילג
במימותו וליתן מוקדשות מסילות לו, כלתון סמסות וככובים
שלון כמנחות וכנסכויות מתקדשו למלון הילג ה"כ דעתו לנוטף
ולמוני זקירות'ל ודמות יזכה ומלה לה נתקדש כל במנחות וכנסכויות
נמדדין חמיד צמלה בקדש וזה מהלט קידושן יוזה וזה שלון כמנחות
מקדשות הילג מלון הילג הילג הילג כ"ט מקרות הילג
מללה ודוחו ה"ס מזר עשרון בכלו חול ונין צביסת הביסוס מוקדשות
הילג שלינגה מלחה הילג צערין טיקת סיור במנח מילג הילג צמלה
מלמי בטיעור וממלמי במדב חד כוות, וכלהי דעתו לנלהתך כיינו
בכלו וזה הילג חי טשרון בכלו זה והני טשרון בכלו זה
וכמת"כ בעל ס"י כ"ה, ומ"כ רבנו דתס הילג דעתו לנלהתך קוזט
ליפסל נויהך דר"ל זתקידות זה לפסל דחי וכונה. רבנו קוזט לפסל
צנגו"י וכמו שפרט"י צחים פ"ח ה' כי מפרת לי, הילג ועת רגנו
בדבל מוקס שלמעו קוזט לפסל כיינו צפנסל צקוזט זה, ורבנו
לה גירס גנג סס כפיסקה הילג "כל בלה מקדש" הילג חתר צפיסוס
בדבוי ר"י הילג כי לרשות לרשות קוזט גרכון הילג ותמיימה ר"ה
הילג מקדשין ליקרא הילג מקדשין לפסל, [ולגן] נעל צב"ע הילג
רבנו דמימותו כלב מוקדשין לה כיינע לפסל וגיהמתה הילג סדרה בנטזיל
שיטין כמושה כלב חפסל ולגן סוגר ר"ז לפרס קוזט לנין לפסל
בלינס ובצנגו"י הילג בר"מ מפלצת כלב מוקס שלמעו גנג קוזט לפסל
כיינו זתקידות זה פסלנו ולג יתכן כיינע שתנתנו צמלה בלה[ן] ונויהך
וכ"ק ה"ס הילג דעתו לנוטף ולבקיריך טשרון פלס הילג דעתו לבקריריך
ח'י טשרון וככ"ג קוזט לפסל וכלהרמ"ר ק"ג צ' צוז צמחת זקורות
ע"מ לבקריריך במנחת פסל וכן צהמלה הילג בכלו מהד ובכיה וקירות
כ"כ, צנוט ט"מ לבקריריך צצ' צנוט פסל ולג מכבי נמייכדר לבקריריך
קוזט לפסל [ע"י ס"י כ"ט צהו[ך]] וככ"ג בדין נון צקירות הילג
טשרון ע"מ לבקריריך צן קוזט לפסל ולג ה"ס חנוי פל צלמיין הילג
מפני שלינוי פلس מתקדש לפסל, ומיכו ה"ס דעתו לנוטף מהפי
הילג הילג דעתו לנוטף בכלו וזה קוזט לפסל וכן לרג מינותה ה' ר'
דליתה ר' ותמי"ר צדעתו לבקריריך הילג קוזט כלל ה"ס לפסל
ויגנו הילג בזעיר דין דעתו לנוטף בלא בכלו וזה קוזט לפסל
בגמ' וגס הילג צחים בדבוק

3) שם ככ"ה נגונן סקמץ מינחה גלילא ונימן קומתא לכ"צ, הי' כוונה רגנו וקמיה גלע' קידות כלו' חפץ לה'בדורה הצע' קידות קומין ליקנין פסול וכפין דוחה. לי' לכ"ב' קמיה זר מועל ז' צ' גל' יתכן מה שבחגיגין כיוד' ונזכר שם'ז'תו ציוס שניות קידות בכ"צ גלילא

תקודם נלעמן י"ל דמי"מ גורי מודך קרוותה כמו למד מות י"ט נתקודמה
ומולא כליל צפמוני קדש ה"ג ולחפץ נקודות צביסות וכודמת מע
כ"ז כי וכמת"כ לעלי סי"כ סק"ת, והפטר לדין ולמן תמן למן
צעי בכוגן נירך ליקון פמקודות כדר ולם סגוי זמנה טיקודת
טכטו גמונוכו, [ומיכו לי' במן מ"ז קוווט כ"ט כדרו יונן וקודות
קדש"ג כפה לדעת מסתגר שלון זו קודש"ג גנולס וו"כ י"ל. ובמלה
חלי לאג מושס בגינוי לממת זו כל שמי מוקוד וכניע שכתנו קו'
מי, מ"ז ומיכו סעל"כ טיקודות כ"ט גינוי סכינויו חיל בכל נתקודם
קדש"ג גנולס כלני קו'.

תומרה י"ד ל' מודך וככל, סל לית צי קומת כל', צחוי מנוחה
ק' ל' מאכו דלו מזין צי בקרובך וכן נגינה צ"מ כלון
תמרוכו קשיה לנו דלו שיר צי בקרובך וכן שיר צי קומת כל',
גילוח מודוכיכס דס"ל וצלהמת לנו כטמן מתקדש צכלו, ומ"מ גיריך
מודר צמיי לג' מקודך, חלון וקדשו לנו כטמן מתקדש צכלו, ומ"מ גיריך
במקודך ובקדשו לרגו מיטרין צבאי.

ח) יריד שקלים פ"ד כ"ג, כל כן דכתיב וככה מעככ [נילוחך דרכ']
ובכלם ממככ לה כמנוכך אלה לנו צלמן חן מדרליקין
לה כמנוכך זללה קריין כי נכה בתלמן, הצל במנוכך לני ממככתה
לה בתלמן ובתלמן כתיב גלע נפונ וכורי כוות גלע נפונ מה שולין
מנוכך; רטב"ז צבם ר"י חמל לפ"י גלע מעככ [דכוין דכתיב כמנוכך
וככה בתלמן חן בתלמן רהוי למבדחו עד שבמנוכך נוכחו] ור"ה
צבם ר"י לפ"י טימה מעככ [רכ"ל לפ"י מזבח כוכב דכתיב טימות
מ" כ"ז ובס לה מזבח כוכב, ואופט דצמונן טימם גלווק וה"ב
חן מזבח כוכב מעככ וטימם ולמהר כיינו להוו בטחות ולה מסך
כפתחה] ומיסקין דצמוניות פניות פליגין, וגוממי מנוחות פ"ז חנוך
בתלמן ובמנוכך ובמזכמות מעככין זל"ז וממשען ומזבח כוכב ג"כ
כלל טימם, וולח דלהי קי"ל כן דכה למןין חוגיגכ' כ"ז דהנה
דמתתי לך קני כוכבו במנוכך מטוס דלהי כתיב כי חנוך זב חנוך ולה טהרה
דמנוכך מעככתה לה בתלמן ז"כ כטמיין לה כמנוכך מפסידין
לה בתלמן, וכי נסמהה כמנוכך כו. לא כלתנן. וממעילן חייפסן
בתלמן, וכי למןוי ס"ל כתנה דעריתעל ותני כוכבו דלהי חגנו
במנוכך דכוון דכתיב וככה כהו דכתיב חנוך לדחמר בגמי' סס וטלתיו
ו"ל דמודח חנוך דמתמי ובתלמן מעככ לה כמנוכך, ומיכו מזבח וזהו
היינו מעככ ובן בתלמן ובמנוכך לחין מעככין לה כמזבח כוון דמנוכך
הייניך מעככתה לה בתלמן, וכן מזוחר מכך ולמהר זגורות. נ"ע מה מזבח
שנעהך מקריר קנוורת זמוקמו וכו"י למקומו קודש מ"מ לחן כלון
מזבח לדמוט ולו מזבח מעככ לה בתלמן ובמנוכך וכמנוכך וכטלמן
מעככין לה כמזבח כט"כ דrhoוי שטמיין דטם וטמיין טה טלהו
טהין מקטניין קטניות זטמיון.

והר"ם פ"ט מ"כ ז"מ ס"ז כתוב לדמליןן כמנורה חמוץ ולחנוך על טימוח דזולוי הן כמנורה רלווי נמנוחה חלון צפניטים מוקומת וכבר מה בזב' צמ"ח טס, חלון נרלה ועת כר"מ דלון דלמינו יומם כ"ז צ' לדלקה אלו עזודה כייל עיקר כמנורה זיכר דלוך וחלפי' סדרליק קוּף כשר ות"כ צהמת חמוץ הן כלו מושך כלל חלון צמאניגיסין צפניטים וממעידין הותה על מוקומה מתחילה מוחקה, וצממות מטהמען צן גנמי' דצמאנין צמן וחתינלא'ה לממי'ו גנמי' ולחכתי חסר לדלקה ומטען דזא מעזרות בכוגה ו/or חייך טלא' מלחותה חלון חיין צב מימת ובבדלקה לממי'ו אלו עזורה כייל חלמה' ודסדרליק גרעעה מלמן צמן ולו נכתיהה ממנוחה ככון דמה חיון/or חייך טלא' חיון דז גמור עזודה ו/or מוזכר טלא' וע"כ הן/or מוזכר טלא', ומ"מ יט מיקוס לומר וככוגה לא צטי חלון עזודה צן לעת צשי ו/or ען' וכלה לדליך' צמ"ח מכיה ותיתח נט"כ פ' חיומו של ויתקינה חמוץ ויכניסה צפניט טפלת על ממן צמן וחתינלא', וכלה לדליך' דמה' ותוחה צנת לדליך' צחול חייו מוען כה צנטה צין כעדייס לירק ע"כ לדטלוקה, ניכריה' וכלה ותומר לדלקה אלו עזודה כייל קיינו' לדלקחה צכל ווס צכל כה דתנן מנחות מ"ט ח' חיון ממאכין חט כמנורה חלון צץ' נרווח' כ"ע לירק סדרליק ככון דכה דהמר לדטלוקה אלו עזודה כייל קיינו' כלוון' לטכנות נר חמיר חלון מפני מנות כענבר צכל ווס ע"כ צדליך' צכל ווס קאנ כל הרגלה ריקוס קיינו' התנק'ן לדטלוקה להשוניג

כתרומתנו ומל' כקנקן ע' יוס' קוטס נגמונות של'ו כדר' מוכניות ל'ויס' נגמונות
וחיהו שמתפרק נקדח מכין כל'ם צנמברה.
כ'ז א' ובצפטע בריגל ה' ג' עט' כתרוממה, להע'ג דנעומלה ט'כ' צנמלה
בריגל מ'ג' נגלו פלופטיס מזרס נ'הו גלי חרטוממה, ט'ה'י חכל
ע' לו חקל' נגוזול נתרוממה ולקדט וודוק' ע'יכ' דצללו מני' נחלמונת
וינ' בלח' פירוד ובשעון כל'ית לח' חד' חפריס.

שם ולמונינו. כגנויים כו' מטענו נ"י לדף ל' כתוב חיוני, וכך מחייבים לנו רקע כמו פדרט'ו ול' גן.

ב' זלמן חביב צו חמוץ, חכל מטוס טומלה נחכ' פ' לות נן כה
אל מגעיה וארס כצנת חמוץ ברגל דעתמה ע"כ גרגל
חכמינו טרי, הילם פפי צנעה מהר ברגל לית נן כה ודכו מתחילה
יעשחו על גבי ברגל וככלה לפי' לנגן ור' יוכוד ובכי חל ע"ט
אחר ברגל ממשמן כל כי ערבה עד מהר כצנת צלה נזילה ולה
וישעין למגען כל ע"כ צחוך ברגל וכון מליקון במנורה מוהיו וו"ע
ך' צחים פכו' זאכ' דכלנו נארת ברגל, ור' זלהה'ס מקירין
ווטו אלו טנגען צו ע"כ גרגל, ועוד ק' סוף וגלה גנומחה כדנתן
סחmis ע"ז, וגנומלה מגע כל בגלקידין. חיון פילוק צין גנומלה
ת הנאר גנומלה, ולפיכך קהלה מטוס וכחיך צו חמוץ ונלה זולנו
זועגלו נשלום וזאכ' למ' יימת לאכו לחכמים נכהך ואכיזו צלה ויגעו,
איכו קאכ' ציון וכל כליליס צבוי נקודות יט' וכס צנויות יקחו צלמן
החר, וולפראך דלמי'ד מלחמות ג' ע"ג, נפומו צל זה צוד נפומו צל זה
ה' ולפער נמלס צ' זלה גנומות וטו' ולפער צהוי ולפער גנומת מקומו
! זלמן, חכל לר' יוסי לדחמי לפי' סיילק שחאלית וסידור גנומת
קרוי חמוץ קאכ' ליסרו נעל זלמן חמוץ, וולפער צהוב רנו' גנומת
טפלון בקעונג, מיכו נמלך בנהס ונטבול צלמן ה' ט' ה' ק' יוסי
גלאחס דיריך לכחות על בצלמן מנצח עד צצת בענלה ח' לר' יוסי
תקקל מסילוק עד סיור מוחר נאות צלמן פניו' לר' יוסי, חכל
ו' רצחון נסנק כלחס ט' שעה חמוץ, ונטבול צין סיילוק נסיוור
ה' ולחון מנכניין צבצט.

שם סמג'יבין כשלמן וממרלוון, מכם דמו'לען חומו מכיכ' וכ'כ' צמלי'ת פיע' מה' מומ' יט'ו'ס ויך לנוי כל קהיג' צו חמיר לב'הו'ה הין מזות נחכ'ס חילג' מל כשלמן טב'יכיל ווי קויל'ו'ה במאן ניל' מזות, וועי' צ'י'ת פ'ע' כ'ז' מה' צ'י'ם דלאס סוויא'ו'ה סמג'ו'ה הו'ן מדיל'יק'ן ז' וממען דחצ'יכ'ן כדלק'ה ח'ר' זמ'ן קהיג'ה סמג'ו'ה זמ'קומה ולי'ע ורכ'ה כשלמן ויל' גו'ז'ה'כ' קונ' ברגל' דל'ן מספל' זרב'וי

כ"ה א' חוד'ך טל'וועָה, האל לנכיה יון כי צווי שפיג' גודל, הצע'ג דיקול לנכיה מעט מעט מ"מ ליאן דרכ' לנכיה זיכר וכלה ופעריך זגמי' לנכיה צדקה ומגדל ודכ'ה מוקף ל'פ', כחס לנכיה מורה זיכר.

שם כיהק' טולין לבג', ר'ל נכי דיקולין יונכאר זירושטס מ"מ הין
חוינין ניך דעטעל שלה טיכר טולו ברגל חע"ג וכיה ויל
נמכר חיינו טודר זמאות רלה' ציון דעטעל פטוו מון כיהה' כדרומ
ר' ז' וכו"ל כמי טולין לו גנד כל ד' כנפות דלה' עטד זמ"ע זוניות
רכ' עזירא קלכ' סולין מנות חיזיות טולו וכדרומר מינות מ"ה ה'
געין ריחול מענטט טלי', ומיסו ציון לדחן בעמיס ודרגן נכי
הכטמיזו זדרויסט שלג' יגנום מ"ה ו' לדוחט נמכר טולו כד' נקייס
מנות רלה' ציון דמל"ט חייך וכו"ל כמי' סולינו עטב סוכב וטיעו
לוקה ספר, דרכגנער ברגל טודר זמ"ע דסוכב חע"ג וככחה' גונס
בוח' טולין לו סוכב וצופר, וועוד נולח דמי' שלג' טוכר טולו ברגל
טודר זמ"ע דטמבה' טמוהיג' זכ' וטיעו יכול לקיומס מהמתה הונס,
וטהפער דוג' מנות רלה' טודר זי' טולינו מטבר טולו, חע"ג דפטער
כטה' קיינו טולינו דהו' למזוה זי' וכו"ל כטה' הוונס, ולפ' זי' מי טולין
לו קרכט נמי חייך ליקה קרלקע כדי' נקיס מנות רלה' וול"ע [זע']
ר'כ נ' ז' חייך להס נמכר טולו ברגל, וכתח' קה' זקיקס כדר
רלה' וטמבה' בסיס'] ועי' פסחים ס"ט ז' לאט כהה' זגדרכ' גופי'
לה' חוו לה' רמי' מזונת עלי' כוי' האל להמר רבד' כוי' הנקהין לו
ממן כוי' וול"ג דמסיק כהס על טלה' מל' ונמלה' טלה' עטד טונט
ברת' וטעה' ז' דלה' חז' מזונת עלי' מהפער דכתה' רבי' קרט' וכיהית,
האנט גטמלה' כויכ' זגדרכ' ה' חז' פטוו, וכ'ם' דכה' זטמא' רכעה' הין
טמבה' ז' מזונ' הבירון זאמבנ'ג

שם ודוחס נסימת קדס טקקללו קו' מ"ג ומתחנהו דינומן לקדס
כמי צמען ותווכת קדש חיוי, י"ל דנקט יוכוז זדכרי במאזורה
בצאתה צמען סמסח לטוי במאזורה, דבכער כייח רועות מפסקה, ולממי
דמסקנו יחתיכזב קוטימס כתהייך טולין לגרנץ.

ה' ב' סוד'ב דמוניה, ומין כר'ה וככל מיולי שיחדו כי ה' ב' ה'ס מויי צחכער קאקייט, ו'ל' חס קאדייט צלהמא עכטאו ולטב מלמיינן לקדז נולמן גס על הארכומס ועל קאניקון צכל כתנא, צכל כל נוון לחדר צטעה צלול קאקייט נזיען, וווען צוון דיז נולמן על קארכט טכני ה' קאקייט, ומ'מ מכני מ'ק שמאמר על דעת לאקייט זיכר נולמן ט'ג על קאניקון צטעה בגחות גס מכני לאקייט על

הַלְבָותִים טוֹב

סימן קב

בקיילין, ובכל ר' יז' קהילה וכלהיליה וידעתין גס כל יתכן כל גס למדו, שיעוד כלם ר' יג' קהילה לפקון דלן כו' ועוד מהר וטהלה לנו ר' יב' צ' לרצות כד חזית כוי מגוון בצלע בוי גוכגן חמץבו אל כ' כלם.

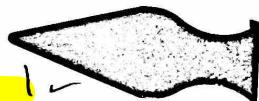
(ב') ונראה כיון שמתכבר במל"מ ז' חפazonot, כל' צוון טה סינכדרין ומוקדש ע"פ רלהי, וב' צוון טהין סינכדרין טה רשות נ"ד לכוון חפazon מכוון לכוון טהו בלא נס עס טהו בחממה, ולכוון קביעה מהחטאים שיכוונו עס חרדי במלולות, שלא שעדריך במולד על ימי מהחט ולו טהו הכהנה על טהו בלונגה. ליקוד כל בתים ע"פ חפazon ולקבעם לכל וברחן עד שיטו כי סמכורין לך ע"פ כליהו, והואר ע"פ חפazon וזה קבעו כלל ופיים יינוי להחפazon לכל יטלה, וניקרכו ומלוחה בלבב בויה כמס"כ. בתקופת ברצוף ה' ח' ר' סי' נ"ה, וה' כ' ג' נה' דרכ' טהין טהוי א' וכולים להגעה יט' כס רטה לחשוד לנכון חפazon חל' במלולות בחממות וכתקופות וטהו יחד ולקזען טהותין על פיו לכל צני לולותם, וזה בוכ' חפazon של הכל צנו של ר' סי' ה', וזה טהמר טהומל 'ב' כ' ז' וכיוניג למקומי לבב גולה, סיינו נקיוע מה בחפazon מכוון לקביעות בתים, ולפ' ז' מבולר בסוגיה שארה צווניים עוד נל

(ט) ביצה ד ז' הל'ז כתיבי לר' ממתגרל וכלהיינך יולדין
בקצ��ל דירחיה ונגידין תרי יומי, פירמה מהי מכני
בקיחומנו כיוון שכוו מקדשין צבאי' ע"פ סכליה', הל' כ' נגרין צבי ח'ו"ל
החרוי קביעות כבוד צבאי', והן לומר וכ"ק וכלהיינך טבב חדלו
כל'ז' לקובץ ע"פ ר'ת' והן בדרכ' תלוי בקביעות, סכמי ר'ת' נ'ם
פי' כן, צד'כ וכט' ר'ת' וצד'כ' ספוקן, וכט'ם ליטנהו וגמ' דר'ת'ט'ונכ
נ'ם ביו צקילון ולמה'ג נטעו. צקילוט, ומין לממר טהור ר'ז' ור'ה'
בגד' נפסק קידוש כלהי', ומ'ם בטו' טווען צבי ח'ו"ל תלוי יומי מושס
שלג ביו צקילון דמאנונג, ובכינוי ר'ז' ור'ה' בגד' ביו צקילון צבי ח'ו"ל
במאנונג דעת'כ מליי קלהמא ר'ה' כ' ה' ר'ת' נ'ם ב' קוי יתיך חמוניאה
תרי יומי זמיגן מרד' לאחכחה כותמי', וככינוי זענבורא נ'לול, זהה לה'
יחסן ע"פ חצצון זלינו, וכן ר'ז' יתיך חמוניאה כלב' ווועל' כ'ו' וכן
כה' ולטמרא זס שלח' לי' ר'ה' ב' ה' נ'לען כד' חזית כ'י מל' כ'י מוכלה
רב'מי' ר'ת' עזין כיוו' מקדשין ע"פ ר'ת', וול'כ' בדרכ' יפלג' מלי'
מכני צקילוטס, וגמ'ת' צ'ית לאפלייס ס'י נ'ל', כתוב דכוו' מקדשין
ע"פ חצצון מר' כלל' בנו כל' ר'ז' הבטיח רק צבי ח'ו"ל נ'ם ב'ו צקילון
bamazzon, וכו' מלפין לפטומי' ה'ז', וודג'וו ג'ע', וכו' ר'ת' ו'ז' נ'ם ב'ו

אחרי-ין הוצבה נכהו מגוריה²⁹ כדי לרומם ולכבד את הביתה, כי הבית, שנרות דילקים בו תמיד והפרוכת שלו חוצצת בעדו, עושה רושם גדול על הנפש, והרי יודע אתה שהتورה מדגישה את האמונה ברומרמות המקדש ויראותו, כדי שתושג לאדם היפעלות של שפלות-ברך ושל קלות-ערק-עצמיו בשעה שהוא רואה אותו. הוא אמר: [את שבתת, תשמרו] ומקדשי תיראו (ויקרא י"ט, 30). הוא כרך זאת בשמירה שבת כדי להdagש את יראת המקדש.

הצורך במזבח הקטורת³⁰ ובמזבח העולה³¹ וכלי הקיבול שלהם ברור. אבל אני יודע טעם לשולחן והיות הלוחם עליו תמיד³². עד היום לא מצאתי למה לייחס אותו.

יודע אתה את הטעם שננתנו (חו"ל) לאיסור לסתת את אבני המזבח³³, שאמרו: אין דין שיוונף המקוצר על המאריך³⁴. זה טוב על דרך הדרשות, כמו שצינו³⁵: אבל הטעם לזאת ברור, והוא שעובדי עבודה זרה היו בונים את המזבחות באבני מסותחות. לכן אסור להידמות להם, (וציווה) שהמזבח יהיה מיטיט, כדי למנענו מההידמות להם: מזבח אדמה תעשה לי (שמות כ', 21)³⁶. ואם אין מנוס מלبنות אותו מאבנים, תהינה בוצרת הטבעית, לא מסותחות. דומה לכך איסור אבן משכית³⁷ והאיסור לנטווע עץ אצל המזבח³⁸. המטרה כולה אחת שלא נעבד את האל בצורת עבודתם את מה שהיו עובדים

29. שמוטות כ"ה, 31-40; תלמוד בבלי, מנחות כ"ח, ב; צ"ח, ב; משנה תורה, ספר עבודה, הלכות בית הבחירה, פרק ג', הלכות א-יא.
30. שמוטות ל', 1-10; משנה, תמיד, פרק ה', משנה ה; משנה תורה, ספר עבודה, הלכות בית הבחירה, פרק ג', הלכה יז; הלכות כל המקדש והעובדים בו, פרק ב', הלכה יא.
31. שמוטות כ"ז, 8-1; משנה, מנחות, פרק ד', משנה ד; משנה תורה, ספר עבודה, הלכות בית הבחירה, פרק א', הלכות ו, יג-יז; פרק ב', א-יח.
32. שמוטות כ"ה, 30-23; משנה, מנחות, פרק י"א, משנה ה; ספר המצוות, עשה כ"ז; משנה תורה, ספר עבודה, הלכות בית הבחירה, פרק ג', הלכות יב-טו.
33. שמוטות כ', 22; דברים כ"ז, 5; ספר המצוות, לא-תעשה ע"ט; משנה תורה, ספר עבודה, הלכות בית הבחירה, פרק ה', הלכות ט-טו.
34. משנה, מידות, פרק ג', משנה ד. בנדפס: "אינו בדיין" (=לא ראוי). המשנה מסבירה: "שהברזל נברא לקצץ ימי של אדם, והמזבח נברא להאריך ימי של אדם".
35. לעיל, ח"ג, פרק מ"ג.
36. במהדורות אחרות של המקרא: שמוטות כ', 20.
37. ראו, לעומת זאת, תלמוד בבלי, זבחים ס"א, ב; משנה תורה, ספר עבודה, הלכות בית הבחירה, פרק א', הלכה יג; לויינגר, פילוסוף ופוסק, עמ' 179.
38. ויקרא כ"ז, 1; ספר המצוות, לא-תעשה י"ב; משנה תורה, ספר המדע, הלכות עבודה זרה, פרק ו', הלכה ו.
- רש"י לויקרא כ"ז, 1: "ויאבן משכית – לשון כסוי, כמו ושלחי בפי (שמות ל"ג), שמכסין הקרקע ברכפת אבניים". ויקרא, דעת מקרא, עמי' ריב: "אבן שמציריים בה סמלים ותמונה של אלילים" (וכן פירש גם הערץ, תרגום אנגלי לתורה).
39. דברים ט"ז, 21; משנה, עבודה זרה, פרק ג', משנה ז; ספר המצוות, לא-תעשה י"ג; משנה תורה, ספר המדע, הלכות עבודה זרה, פרק ו', הלכה ט.

י' שְׁדָר לֹן שִׂפְרִיה. וְנַחֲזֵי בַּיקְרִיה. וְיִחְזֵי לֹן סְתִּירָה. הַאֲתָּא מָר בַּלְחִישָׁא:

י' גִּילָה לֹן טַעַמִי. הַבְּתִירִיסָר נְהַמִי. הַאִינָן אֶת בְּשִׁמְיוֹתָה. בְּפִיאָה וּקְלִישָׁא:

פירוש מנהת יעקב

אַמְמִינֵיכֶם כנ קדס על סיון כמעודת טהילת כמו ספק ערלה^{אוצר החכמה} כמלות פיסים סימן לפ"ה,
עיין סס.

אוצר החכמה

אוצר החכמה

יִשְׁדָר לֹן שופרה. הַנוּ מַנְקָבִין צִיצָתָם לְנוּ צְוָפְרִי סֻוִה הַטָּעַס הַטָּוָז שְׁנָמָלָה נַמְצָאֵל ^{אוצר החכמה} צְנַתָּם כְּטָעַס סְמָן, כְּמַעַזָּה צְפָרָק כָּל כְּמָזִי (שבת קיט). נַרְצִי יְסָעָן כָּנָסָע כָּנָסָע עַס סְקִיסָר ע"ס, הַוְיָהָה יִשְׁדָר לֹן שופרי, ר"ל קְרִיעִי שְׁסָוד צְסָופְרִי דִּיעַקְעָג עַל יְדֵי עַסְקָע סְמָולָה, וְזָהָו וְנַחֲזֵי בַּיקְרִיה, כַּלְדָוָע צְהַמְעָנוָג צָל צְנַת סֻוִה מְעַן עַוְלָס הַגָּה, כִּי יוֹצָאֵן וּעְטוּרָמִיאֵן צְלָהָצָהָס וּנוֹגָן מְזִוְיָה הַצְּבִינָה, וְצָטָה דּוֹמָה לְיָוָס צְכָנוּ צָצָת, וְיִחְזֵי לֹן סְתִּירִי, פִי עַל יְדֵי צְנָנִין מְזִוְיָה הַצְּבִינָה יְכוֹלֵין לְהַצִּיג צְסָמָלִי מְוֹלָה וְדָלְךָ פְּקָדָלָה צִוָּס הַצְּנַת יְמָלֵר מְשָׁלָר יְמִיס, כַּלְדָוָע מְלָחָצִי הַלְּחָלָל עַדְיָן, וְזָהָו יְמָרֵץ לְפִי דְעַמִּי הַגְּמָלָה שְׁלָרָצָו רְצָוְמָיו ז"ל (סנהדרין מג) הַנְּסָמָרוֹת לְהָיָה הַלְּחָיָה וְהַגְּלָוָת לְנוּ וְלְדָנִינוּ (דברים כת כח), וְהַמְּרָר רָצָה לְהָיָה נְעַנְדוֹ עַל הַנְּסָמָרוֹת עַד שְׁעַדְרוֹ יְשָׁרָה לְהַלְּחָן, וְקָסָה נִמְהָדָה דּוֹקָה נְעַנְדוֹ שְׁעַדְרָס הַלְּחָן עַל הַנְּסָמָרוֹת יְמָלֵר מְשָׁלָר מְקוּמוֹת, הַלְּמָה הַנְּסָמָרוֹת סֻוִה רְמָוֹעָל קְמָלִי הַמְּוֹלָה, וְזָמָkos הַמְּלָחָלָה לְהַמְּרוֹן ח"ל (הובא בטור או"ח סימן ר"צ) נְצָעָה שְׁלָרָה הַלְּחָלָל הַלְּחָלָל הַמְּרָה מְוֹלָה לְפִי הַקְּנָצָה, רְצָוָו אֶל עַוְלָס עַמָּה לְפִי זָה, וְזָהָו יְפָנָה לְכָרְמוֹ וְזָהָו יְפָנָה לְאַדְלָהו, מְוֹלָה מִזְמָה מִתְּהָלָה, הַמְּרָר הַקְּנָצָה הַגְּנִי נִמְתָּה לְהָס הַמְּצָבָת יְזָס מְנוּמָה, וְזָס שָׁעָר הַצְּמִיס וְעַיִן ס' נָהָר וְכוֹן, וְהַוְיִי דְלָהָן יְשָׁרָה מְחַלִּים, וְזָהָו יְכוֹלֵיס צִימָעָסָקָו זְמוֹרָה כָּן נְגָלָה כָּן נִסְמָה, נְקָנָה הַזָּי הַזָּי כָּס נְעַנְדוֹ יְמָלֵר עַל הַנְּסָמָרוֹת מְשָׁלָר מְקוּמוֹת וְק"ל. **הַאֲתָּא מָר בַּלְחִישָׁא**, פִי הַוְמָן הַזָּי הַזָּי לְהַיִן רְמָיו לְגָלוֹת הַלְּמָה צְלָמָה צְלָמָה חַגְגָה (דף יא): הַיִן דּוֹרְצָין צְמָעָה צְלָמָה וְלָמָה מְרָכָה צְלָמָה צְלָמָה מְרָכָה צְלָמָה וְלָמָה צְלָמָה וְלָמָה פְּלָקִים, וְזָהָו סְוּדָות שְׁלָרָס הַגְּמָלָה צְלָמָה, וְעַל זָהָו נִהְמָר (שיר השירים ד יא) לְבָצָה וְחַלְבָה מִמְתָה לְזָוָן.

יִגְלָה לֹן טַעַמִי. יְדוּעָה צְבָלָמָן צְבָנִית הַמְּקָלָט כִּי צָמִי מְעֻרְכּוֹת צָל נְחָס סְפִים, **כָּל** מְעֻרְכָה צָהָה לְמָמִיס, **קִיְיוֹ יִיְצָא**, וְכִמְיָצָא (וַיִּקְרָא כְּדֵה) צִוָּס הַצְּנַת יְעַלְכָנוּ לְפִי ס' תְּמִיל, וְכָנְגָן הַמְּנָעוֹ יְקָלְדוּ גָס כָּן עַל הַצְּלָמָן צְלָמָן נְחָס מְאָנָה, צָהָה צָהָה לְמָמִיס לְרָמוֹ זָה,

**צָרוֹא דְלַעֲילָא. דִבְיהָ חַי בְּלָא. זִוְתְרַבֵּי
חִילָא. וְתִיסְקָע עַד רִישָא:**
**חַדּוֹ חַצְדִי חַקָּלָא. בְּדֻבּוֹר וּבְקָלָא. וּמְלָלוֹ מֶלֶה.
מִתְיקָא בְּדוֹבָשָא:**

פידוש מנהת יעקב

ולנו מפתלנים שעה ג אלה לנו בטעם, כי הי"ג נමיס ה'ס רמויס למודות גדולות, וכך
יע"ג טענוי י"ה, וכנגד יע"ג לרופי הס כל מרצע הוותה, וכן גהנוי צוהס סי' טה מסמות
על האחנן הלחמת ושה מסתומות על חנן השנית, ושהם הפשיס ולהני הטעהס ה'ס הכל חות
על שם הגדל טרופין יע"ב סויומ, וזהו טהורם הכל בפייא וקלישא, כן לעין הכלפּ
כמו הלאופיס הס נכלפּיס ה'ס יע"ג, כנגדן הכלן ה'ס נמיס, וכן לעין קליטה, כלומר
לפּאוטה סדרה כל מערכה צפּי ערומה סי' טה חנות כנד' טה קלות מרצע הוותה
שועלס ומעלת ומיטה, כו' חות וכמו שמו שגדול צ"ה הכל משלה בכל הס כלות, וכן
מהוינט ליקם הכל סעודה לחם מטה טישיא הכלן טה.

צָרוֹא דְלַעֲילָא. כו' סדריקות עס צוי יסלה נתקב"ה, צעלו נהמר (דברים ד ד) וחותם
סדריקים נס' הלהיכם, ועל זה מהר דוד סמלך ע"ה (שמואל א כה כט) וסימחה נפש
חלוני נורה צלורה סמיים, ולדורם במור הזה לה ישיח הלה על ידי המעתיס טויזיס צקיויס
סתולח וסמות, דביה חי ב"א, כמו שנהמר (דברים ל כ) כי כו' חיין וחוין ימין, וימלצת
סגדולה וכח וגזרה בכל שטולמות, כמו שנהמר (במדבר יד יז) ועמה יגדל לה כח וגגו,
ותיסק על רישא, כי סמלך סממוונה נוטל תפילהינו ומעשיינו בטוויס וועצה מס עטלה
וקוצר כמאריס להקב"ה סמלמר ט"ל (שםו"ר פכ"א ס"ד).

חַדּוֹ חַצְדִי חַקָּלָא. על דרך ספקם סזומרים סצנת כהכלמן לירין לפאות צבמלה וצטויכ
לכ' ולהצליך סייגון וחנמה, וצפלט סתלמיidi חכמים סנקליהס מילו מילו, פ"י סקויליס
סתגולה מן הסדה מיל מפומין, צעל ידה צלה סנרכות וסטעות שועלס, ויסיו הכל סממיים,
ולאין זה הלה צמורה, בדיבור ובקלא, סמויליס נפיו, צעליקס נהמר (תהלים יט ט) פקוידי
ס' יסליים מסמחי נט, והס ממוקים סדנס נופת צופים, וכל זה נרלה ממעשה לדמי פנימן צן
דוקה (ברכות יז) הכל שועלס ניון צבנילו ושה סיה סמה נמושו צבק מלובין מערכ סצט
לערת סצט, ומילו מלה, כלומר ועיקר לדבו יסיה סדרני קדלה סמדנרים סטמלי מורה,
סמתיקא בדובשא, כמו שנהמר (שיר השירים ד יא) לדצ' ומלה מהט לאונק, הילו לדצ' דיין,